

Nazwa przedmiotu
Choreografia strukturalna

Program studiów dla przedmiotu obowiązujący od cyklu kształcenia	2025/2026
Kierunek studiów	Aktorstwo
Tryb studiów	Studia stacjonarne
Rok i semestr studiów	Rok IV/ Semestr VIII
Poziom kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Profil kształcenia na kierunku	Praktyczny
Moduł kształcenia dla przedmiotu	Przedmioty poszerzające kompetencje zawodowe
Status przedmiotu	Do wyboru

Forma zajęć	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia
Warsztaty	40	2	Zaliczenie na ocenę
Razem za zajęcia dydaktyczne	30		
Praca własna studenta	10		
Ogółem	50		

Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów)

Zaliczenie semestru VII

Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Rozwinięcie u studentów umiejętności świadomego odczytywania, analizowania i realizowania gotowych struktur ruchowych o zróżnicowanych założeniach formalnych i artystycznych.

Efekty uczenia się

WIEDZA			
L.p.	Efekty przedmiotowe (Student zna i rozumie)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W1	Student zna i rozumie podstawowe pojęcia dotyczące struktury choreograficznej jako systemu organizacji ruchu (forma, moduł, repetycja, wariacja, kontrast, kulminacja, procesualność, struktura otwarta i zamknięta).	EUK7_W1 EUK7_W2 EUK7_W3 EUK7_W4 EUK7_W5	Analiza przykładu struktury ruchowej
W2	Zna różne modele organizacji materiału ruchowego stosowane w choreografii (np. struktury linearne, segmentowe, repetycyjne, wariacyjne, zadaniowe, algorytmiczne).		Test wiedzy; analiza porównawcza struktur; omówienie realizowanego zadania ruchowego
W3	Posiada wiedzę na temat relacji między strukturą a estetyką wykonania, w tym wpływu jakości ruchu, rytmu i precyzji realizacyjnej na integralność formy.		Obserwacja pracy podczas realizacji struktury
W4	Rozpoznaje różnice między procesem twórczym a procesem realizacyjnym, rozumiejąc specyfikę pracy wykonawczej w		Dyskusja problemowa

ramach narzuconych struktur choreograficznych.		
--	--	--

UMIEJĘTNOŚCI			
L.p.	Efekty przedmiotowe (Student potrafi)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
U1	Potrafi precyzyjnie zrealizować gotową strukturę ruchową zgodnie z jej założeniami formalnymi i artystycznymi.	EUK7_U1 EUK7_U3 EUK7_U4 EUK7_U5 EUK7_U6 EUK7_U7 EUK7_U8 EUK7_U9 EUK7_U10	Obserwacja ciągła podczas zajęć; pokaz zaliczeniowy; ocena realizacji zadania strukturalnego
U2	Świadomie operuje czasem, rytmem i dynamiką, dostosowując jakość wykonania do wymogów określonej struktury.		Ocena wykonania ćwiczeń rytmiczno-strukturalnych
U3	Organizuje ruch w przestrzeni zgodnie z narzuconą kompozycją, uwzględniając kierunki, poziomy, relacje z innymi wykonawcami oraz geometrię sceny (przestrzeni).		Oserwacja pracy zespołowej; realizacja zadania przestrzennego; pokaz fragmentu struktury
U4	Utrzymuje konsekwencję formalną w powtórzeniach i wariacjach materiału ruchowego, zachowując czytelność struktury.		Ocena powtarzalności i precyzji wykonania; analiza ciągłości struktury podczas zaliczenia praktycznego
U5	Dostosowuje ekspresję i jakość ruchu do założeń estetycznych danej struktury, zachowując dyscyplinę wykonawczą.		Oserwacja jakości wykonania; ocena zgodności z założeniami formalnym
U6	Współpracuje w zespole wykonawczym, realizując zadania ruchowe w ramach wspólnej struktury i zachowując spójność kompozycyjną.		Ocena pracy zespołowej; obserwacja relacji i synchronizacji

KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
L.p.	Efekty przedmiotowe (Student jest gotów do)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
K1	Wykazuje odpowiedzialność za precyzję wykonawczą, mając świadomość wpływu indywidualnej pracy na integralność całej struktury zespołowej.	EUK7_KS1 EUK7_KS2 EUK7_KS3 EUK7_KS4 EUK7_KS6 EUK7_KS6	Oserwacja postawy i systematyczności pracy; ocena rzetelności wykonania podczas zajęć i pokazu zaliczeniowego
K2	Współpracuje w grupie w sposób zdyscyplinowany i uważny, dbając o synchronizację, relacje przestrzenne oraz wspólną odpowiedzialność za efekt sceniczny.		Obserwacja pracy zespołowej; ocena realizacji zadania grupowego; pokaz zespołowy
K3	Wykazuje refleksyjność wobec własnej roli wykonawczej, rozróżniając autonomię artystyczną od realizacji założeń strukturalnych.		Rozmowa podsumowująca; krótka autorefleksja ustna; analiza procesu pracy

Treści kształcenia

L.p.	Treść kształcenia (tematyka zajęć)	Liczba godzin
Zajęcia koncentrują się na pracy wykonawczej w ramach określonych systemów kompozycyjnych, a także pracy własnej nad interpretacją różnorodnych scen ruchowych.		
1.	Trening ciała	4

	Fizyczne ćwiczenia budujące, wzmacniające i rozciągające ciało uczestnika, które są niezbędne w prawidłowym i zdrowym rozwoju każdego adepta. Dzięki nim student może kształtować siłę, szybkość, równowagę, płynność ruchu, a także ogólną sprawność fizyczną. Zwiększa tym samym możliwości motoryczne własnego ciała oraz wpływa na precyzję wykonania niektórych elementów ruchowych. Ćwiczenia te pozytywnie wpływają również na estetykę ciała przyszłego performerera.	
2.	Technika taneczna Student praktykuje różnorodne elementy techniczne: obroty, piruety, skoki, praca w podłodze.	6
3.	Ćwiczenia przestrzenne Student podejmuje się łączenia różnych elementów technicznych w jedną spójną strukturę ruchową. Uczy się postrzegania ruchu i jego realizacji we własnym ciele. Rozwija pamięć ruchową.	10
4.	Choreografia – sceny ruchowe W tej części student przyswaja struktury ruchowe przygotowane przez prowadzącego wykorzystujące różne formy ruchowe czy style taneczne. Dzięki temu uczy się wszelkich przejść pomiędzy elementami, rozwija płynność i przepływ ruchu, umiejętność operowania pauzą, zmianami kierunków, przestrzennego działania. Poznaje źródło oraz impuls ruchu, a także pracuje nad jakościami ruchowymi, ekspresją, intencją, aktorstwem w tańcu. Rozwija również swoją pamięć ruchową oraz muzykalność. Student przygotowuje się do realizacji roli aktorskiej w strukturze ruchowej nacechowanej konkretnymi założeniami formalnymi i artystycznymi.	20
Razem		40

Metody kształcenia

Forma zajęć	Metody kształcenia
warsztaty	<p>Metody podające i eksponujące: mikrowykład, pokaz z komentarzem, prezentacja efektów pracy innych grup, prezentacja technik aktorskich</p> <p>Metody aktywizujące: dyskusje i burze mózgów, praca w grupach, improwizacje indywidualne, improwizacje grupowe / zespołowe, ćwiczenia fizyczne i oddechowe, etudy i krótkie sceny, analiza i interpretacja sceny, symulacje sytuacji scenicznych, metoda zadań (task-based Acting, refleksja i autorefleksja, feedback koleżeński i grupowy</p> <p>Metody nauczania programowanego: improwizacje aktorskie z natychmiastową informacją zwrotną, praca zespołowa i partnerska, omówienia i korekta działań scenicznych, elementy treningu fizycznego.</p> <p>Metody praktyczne: ćwiczenia techniczne, ćwiczenia ruchowe i ekspresji, próby sceniczne, improwizacje sceniczne pod kierunkiem, zadania praktyczne w grupach, symulacje sceniczne, metoda projektu</p>

Warunki zaliczenia

Sposób zaliczenia
Prezentacja zaliczeniowa / egzamin udział w pokazie semestralnym, prezentacji lub egzaminie praktycznym, realizacja zadań aktorskich na wymaganym poziomie artystycznym i technicznym
Wykonanie zadań / ćwiczeń / projektu podczas zajęć
Obecność i aktywny udział w zajęciach
Ocena ciągła - progres umiejętności
Zaangażowanie i aktywny udział w procesie twórczym.
Postawa profesjonalna: punktualność, dyscyplina pracy, przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i etyki pracy scenicznej, szacunek wobec partnerów scenicznych i prowadzącego.

Skala ocen:

6 – celujący (wybitny)

Wybitny poziom realizacji zadań, znacznie przekraczający wymagania programowe. W zakresie działań aktorskich pełna świadomość ciała, głosu i partnera scenicznego, bardzo wysoka samodzielność, dojrzałość artystyczna i twórcza inicjatywa.

5 – bardzo dobry

Bardzo wysoki poziom realizacji zadań. W zakresie działań aktorskich - konsekwentna praca warsztatowa, prawdziwość działań scenicznych, dobra współpraca zespołowa, wyraźny progres umiejętności.

4,5 – dobry plus

Wysoki poziom realizacji zadań. W zakresie działań aktorskich - bardzo dobre opanowanie podstaw warsztatu, aktywność i zaangażowanie, drobne niedociągnięcia niezakłócające całości pracy artystycznej.

4 – dobry

Poprawna i rzetelna realizacja zadań. W zakresie działań aktorskich - dobre opanowanie podstaw warsztatu, świadoma praca z ciałem, głosem i partnerem scenicznym, systematyczność i zaangażowanie.

3,5 – dostateczny plus

Spełnienie wymagań programowych na poziomie podstawowym. W zakresie działań aktorskich - widoczna praca i postępy, choć z zauważalnymi brakami w konsekwencji, świadomości lub samodzielności artystycznej.

3 – dostateczny

Minimalne spełnienie wymagań przedmiotu. W zakresie działań aktorskich - realizacja zadań na poziomie podstawowym, ograniczona świadomość warsztatu, niewielkie postępy, konieczność dalszej pracy.

2 – niedostateczny

Niespełnienie podstawowych wymagań przedmiotu. Brak przygotowania do zajęć, niska frekwencja (poniżej 50 % godzin zajęć) z udziałem nauczyciela akademickiego zaplanowanych dla przedmiotu), niewystarczające zaangażowanie lub brak postępów uniemożliwiających zaliczenie.

Rozliczenie pracy własnej studenta

L.p.	Czynności w ramach pracy własnej	Szacowana liczba godzin
1.	Przygotowanie do udziału w zajęciach (np. wstępna lektura, przygotowanie lub zgromadzenie materiałów, pomocy, przygotowanie referatu lub prezentacji na zajęcia itp.)	2
2.	Opanowanie pamięciowe materiału ruchowego, praca nad rolą	5
3.	Realizacja zadania projektowego poza zajęciami	3
Razem		10